

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 14

41. årgang

20. januar 1998

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 128/98 af 19. januar 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 129/98 af 19. januar 1998 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 1. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 130/98 af 19. januar 1998 om den særlige 100. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 3398/91 omhandlede løbende licitation 5

* Rådets direktiv 97/80/EF af 15. december 1997 om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn 6

* Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS 9

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

98/77/EF:

* Kommissionens beslutning af 20. november 1997 om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner i regionen Lorraine, der er omfattet af mål nr. 2 i Frankrig 15

- * Kommissionens beslutning af 18. december 1997 om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner for regionen Friuli-Venezia Giulia, der er omfattet af mål nr. 2 i Italien 19

- * Kommissionens beslutning af 22. december 1997 om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner for regionen Lazio, der er omfattet af mål nr. 2 i Italien 23

- * Kommissionens beslutning af 7. januar 1998 om ændring af bilag II til Rådets direktiv 92/44/EØF ⁽¹⁾ 27

- * Kommissionens beslutning af 14. januar 1998 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for kartofler, dog ikke til udplantning med oprindelse i New Zealand 29

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 128/98

af 19. januar 1998

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. januar 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	204	55,5
	212	106,3
	624	161,3
	999	107,7
0707 00 05	624	201,3
	999	201,3
0709 10 00	220	177,5
	999	177,5
0709 90 70	052	130,6
	204	117,1
	999	123,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,8
	204	44,4
	212	41,5
	220	47,3
	400	54,1
	448	29,7
	600	49,7
	624	53,9
	999	45,9
0805 20 10	052	60,1
	204	64,3
	624	69,0
	999	64,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	51,5
	204	73,5
	464	136,3
	624	78,7
	999	85,0
0805 30 10	052	74,0
	400	73,1
	528	32,4
	600	90,1
	999	67,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	56,4
	400	90,7
	404	86,1
	720	93,4
	728	83,2
	800	100,7
	999	85,1
	052	139,4
0808 20 50	064	60,0
	388	96,8
	400	102,1
	999	99,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 129/98

af 19. januar 1998

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 1. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 6, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør; i artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og

den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning; størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 1. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Hvad angår salget af interventionssmør skal licitationen være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20. 12. 1997, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. januar 1998 om fastsættelse af mindstesalgsspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 1. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(ECU/100 kg)

Formel			A/C-D		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—		—	
		Koncentreret	—		—	
Maksimums- støttebeløb	Smør ≥ 82 %		117	113	117	113
	Smør < 82 %		—	108	—	—
	Koncentreret smør		144	140	144	140
	Fløde		—	—	50	48
Forarbejd- ningssik- kerhed	Smør		129	—	129	—
	Koncentreret		158	—	158	—
	Fløde		—	—	55	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 130/98

af 19. januar 1998

om den særlige 100. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 3398/91 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) 804/68 af
27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og
mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr.
1587/96 ⁽²⁾, særlig 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3398/
91 af 20. november 1991 om salg ved licitation af skum-
metmælkspulver til fremstilling af foderblandinger ⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 2080/96 ⁽⁴⁾, har
interventionsorganerne iværksat en løbende licitation for
visse mængder skummetmælkspulver, som de ligger inde
med;

i henhold til bestemmelserne i artikel 8 i forordning
(EØF) nr. 3398/91 fastsættes en mindstesalgpris under
hensyntagen til de modtagne tilbud under hver særlig

licitation, eller det besluttet, at licitationen skal være
uden virkning;

en gennemgang af de modtagne bud medfører, at licitati-
onen skal være uden virkning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det besluttet, at den 100. licitation, der er afholdt i
henhold til forordning (EØF) nr. 3398/91, og for hvilken
fristen for indgivelse af bud udløb den 13. januar 1998,
skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. januar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 320 af 22. 11. 1991, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 279 af 31. 10. 1996, s. 15.

RÅDETS DIREKTIV 97/80/EF

af 15. december 1997

om bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af køn

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet til protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 2, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grundlag af protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet til traktaten, har medlemsstaterne med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (i det følgende benævnt »medlemsstaterne«), som ønsker at gennemføre socialpagten af 1989, indgået en aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken;
- (2) i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder erkendes det, at det er vigtigt at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grundlag af køn, hudfarve, race og religiøs, politisk eller anden overbevisning;
- (3) ifølge punkt 16 i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som vedrører ligebehandling af mænd og kvinder, skal der blandt andet »gøres en større indsats for at sikre gennemførelse af ligebehandling af mænd og kvinder, navnlig med hensyn til adgang til beskæftigelse, aflønning, arbejdsvilkår, social beskyttelse, undervisning og erhvervsuddannelse samt karrieremuligheder«;
- (4) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken konsulteret arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats for så vidt angår bevisbyrden i tilfælde af forskelsbehandling på grundlag af køn;

(5) Kommissionen mente efter denne konsultation, at en fællesskabsindsats var hensigtsmæssig, og konsulterede på ny arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i den pågældende aftale; arbejdsmarkedets parter har afgivet en udtalelse til Kommissionen;

(6) efter den anden konsultation meddelte arbejdsmarkedets parter ikke Kommissionen, at de ønskede at indlede processen i artikel 4 i den pågældende aftale, som kunne føre til indgåelsen af en aftale;

(7) ifølge aftalens artikel 1 har Fællesskabet og medlemsstaterne bl.a. som mål at forbedre leve- og arbejdsvilkårene; den praktiske gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder bidrager til realiseringen af dette mål;

(8) princippet om ligebehandling omhandles i traktatens artikel 119 samt i Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår ⁽⁵⁾;

(9) Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁶⁾, bidrager også til den faktiske gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder; direktiv 92/85/EØF må ikke skade de øvrige direktiver for så vidt angår ligebehandling, derfor bør de af direktiv 92/85/EØF omfattede kvindelige arbejdstagere under samme vilkår omfattes af ændringen af bevisbyrdereglerne;

⁽¹⁾ EFT C 332 af 7. 11. 1996, s. 11, og EFT C 185 af 18. 6. 1997, s. 21.

⁽²⁾ EFT C 133 af 28. 4. 1997, s. 34.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10. april 1997 (EFT C 132 af 28. 4. 1997, s. 215), Rådets fælles holdning af 24. juli 1997 (EFT C 307 af 8. 10. 1997, s. 6), og Europa-Parlamentets afgørelse af 6. november 1997 (EFT C 358 af 24. 11. 1997).

⁽⁴⁾ EFT L 45 af 19. 2. 1975, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

⁽⁶⁾ EFT L 348 af 28. 11. 1992, s. 1.

- (10) Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af Unice, CEEP og EFS (⁽¹⁾), er også baseret på princippet om ligebehandling af mænd og kvinder;
- (11) henvisningerne til »domstolene« dækker mekanismer, hvorved tvister kan behandles og afgøres ved uafhængige instanser, som kan træffe afgørelser, der er bindende for parterne i de pågældende tvister;
- (12) ved udtrykket »udenretlige ordninger« forstås især ordninger som forlig og mægling;
- (13) det tilkommer de nationale domstole eller andre kompetente instanser at vurdere de faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er sket direkte eller indirekte forskelsbehandling, i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis;
- (14) det overlades til medlemsstaterne på alle stadier af sagsbehandlingen at indføre bevisregler, som er gunstigere for klager;
- (15) det er nødvendigt at tage hensyn til karakteristikaene af visse medlemsstats retssystemer f.eks. i de tilfælde, hvor det kan konkluderes, at forskelsbehandling har fundet sted, hvis indklagede ikke har været i stand til at give domstolen eller en anden kompetent myndighed tilstrækkeligt bevis for, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket;
- (16) medlemsstaterne kan undlade at anvende reglerne om bevisbyrde i sager, hvor det påhviler en domstol eller en anden kompetent instans at undersøge sagens faktiske omstændigheder; der menes herved sager, hvor klager er fritaget for at bevise de faktiske omstændigheder, som det påhviler domstolen eller den anden kompetente instans at undersøge;
- (17) en klager kunne fratages den reelle mulighed for at få håndhævet ligebehandlingsprincippet ved de nationale domstole, hvis forelæggelsen af bevis for en tilsyneladende forskelsbehandling ikke havde til følge, at indklagede pålægges bevisbyrden for, at den pågældende praksis i virkeligheden ikke er diskriminerende;
- (18) De Europæiske Fællesskabers Domstol har derfor afgjort, at bevisbyrder reglerne skal gælde omvendt, når der foreligger en tilsyneladende forskelsbehandling, og at en effektiv gennemførelse af ligebehandlingsprincippet i de tilfælde, hvor denne forskelsbehandling godtgøres, kræver, at bevisbyrden pålægges indklagede;
- (19) forskelsbehandling er meget vanskeligere at bevise, når der er tale om indirekte forskelsbehandling; det er derfor vigtigt at definere indirekte forskelsbehandling;
- (20) den tilstræbte omlægning af bevisbyrden er ikke gennemført i tilstrækkeligt omfang i alle medlemsstaterne, og dette mål må derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet i traktatens artikel 3 B og med proportionalitetsprincippet søges opnået på fællesskabsplan; dette direktiv indskrænker sig til at fastsætte minimumsforskrifter og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Formål**

Formålet med dette direktiv er at sikre større effektivitet i de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer i henhold til ligebehandlingsprincippet for at give alle personer, der betragter sig som krænket, fordi ligebehandlingsprincippet ikke er anvendt for deres vedkommende, mulighed for at gøre deres ret gældende via domstolene efter eventuelt at have forelagt sagen for andre kompetente myndigheder.

*Artikel 2***Definitioner**

1. I dette direktiv forstås ved ligebehandlingsprincippet, at der hverken direkte eller indirekte finder nogen forskelsbehandling sted på grundlag af køn.

2. Ifølge det i stk. 1 omhandlede ligebehandlingsprincip er der tale om indirekte forskelsbehandling, når en bestemmelse, et kriterium eller en praksis, der tilsyneladende er neutral(t), stiller et væsentligt større antal personer af det ene køn ringere, medmindre denne bestemmelse, dette kriterium eller denne praksis er hensigtsmæssig(t) og nødvendig(t) og kan begrundes i objektive ikke-kønsrelaterede faktorer.

*Artikel 3***Anvendelsesområde**

1. Dette direktiv finder anvendelse på:

- a) situationer, som er omhandlet i traktatens artikel 119 samt i direktiv 75/117/EØF, 76/207/EØF og, for så vidt der er tale om forskelsbehandling på grundlag af køn, direktiv 92/85/EØF og 96/34/EF

(⁽¹⁾) EFT L 145 af 19. 6. 1996, s. 4.

b) enhver civilretlig eller administrativ procedure inden for den offentlige eller private sektor, som indebærer klageadgang efter den nationale lovgivning til gennemførelse af de i litra a) omtalte foranstaltninger, med undtagelse af udenretlige ordninger, som er frivillige, eller som er fastsat i den nationale lovgivning.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på straffesager, medmindre medlemsstaterne bestemmer andet.

Artikel 4

Bevisbyrde

1. Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale retssystemer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at når personer, der betragter sig som krænket, fordi ligebehandlingsprincippet ikke er anvendt over for dem, over for en domstol eller en anden kompetent myndighed fremfører faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der har været tale om direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det indklagede at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

2. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører regler for bevisførelse, der er gunstigere for klager.

3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1 i sager, hvor det påhviler en domstol eller den kompetente instans at undersøge sagens faktiske omstændigheder.

Artikel 5

Oplysning

Medlemsstaterne sørger for, at de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, samt de allerede gældende bestemmelser på området bringes til alle berørte personers kendskab på enhver egnet måde.

Artikel 6

Bevaring af beskyttelsesniveauet

Gennemførelsen af bestemmelserne i dette direktiv er under ingen omstændigheder tilstrækkelig grund til at berettige en nedsættelse af det generelle niveau for arbejdstagerbeskyttelsen på det område, der er dækket af direktivet, uden at dette dog indskrænker medlemsstaternes ret til under hensyn til situationens udvikling at indføre love og administrative bestemmelser, som er forskellige fra dem, der gælder på tidspunktet for direktivets meddelelse, forudsat at direktivets minimumskrav overholdes.

Artikel 7

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne sender senest to år efter iværksættelsen af dette direktiv Kommissionen alle nødvendige oplysninger, således at Kommissionen kan udarbejde en beretning, der skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet, om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNKER

Formand

RÅDETS DIREKTIV 97/81/EF

af 15. december 1997

om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken, som igen er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 4, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med udgangspunkt i protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken, er medlemsstaterne, bortset fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«, som ønsker at fortsætte på den kurs, der er udstukket ved socialpagten af 1989, blevet indbyrdes enige om en aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken;
- (2) arbejdsmarkedets parter kan i henhold til artikel 4, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken i fællesskab anmode om, at aftaler, der indgås på fællesskabsplan, bliver iværksat ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen;
- (3) i punkt 7 i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, er det blandt andet fastsat, at »etableringen af det indre marked skal føre til en forbedring af arbejdstagernes leve- og arbejdsvilkår inden for Fællesskabet. Dette skal opnås ved indbyrdes tilnærmelse på et stadigt stigende niveau af disse vilkår, bl.a. med hensyn til andre former for arbejde end tidsbegrænset arbejde, såsom tidsbegrænset arbejde, deltidsarbejde, vikararbejde og sæsonarbejde«;
- (4) Rådet har hverken truffet afgørelse om forslaget til direktiv vedrørende konkurrencefordrejninger i forbindelse med visse ansættelsesforhold⁽¹⁾, som ændret⁽²⁾ eller om forslaget til direktiv om arbejdsvilkårene i forbindelse med visse ansættelsesforhold⁽³⁾;
- (5) i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Essen understreges det, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på at fremme beskæftigelse og lige muligheder for kvinder og mænd, og det henstilles, at der træffes foranstaltninger, som tager sigte på »fremme af vækstens evne til at øge beskæftigelsen gennem en mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdet, således at der både tages hensyn til

arbejdstagernes ønsker og de konkurrencemæssige krav«;

- (6) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken konsulteret arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats vedrørende fleksibel arbejdstid og arbejdstagernes sikkerhed;
- (7) Kommissionen har efter denne konsultation ment, at en fællesskabsindsats var ønskelig, og har derpå igen konsulteret arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan om indholdet af det påtænkte forslag i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i den pågældende aftale;
- (8) de generelle tværfaglige organisationer (Sammenslutningen af Industri- og Arbejdsgiverorganisationer i Europa (Unice), Det Europæiske Center for Offentlige Virksomheder (CEEP) og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS)) har ved et fælles brev af 19. juni 1996 meddelt Kommissionen, at de ønskede at indlede den proces, der er omhandlet i artikel 4 i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken; de anmodede ved et fælles brev af 12. marts 1997 Kommissionen om en yderligere frist på tre måneder; Kommissionen indrømmede dem en sådan frist;
- (9) omtalte faglige organisationer indgik den 6. juni 1997 en rammeaftale om deltidsarbejde, og de har til Kommissionen fremsendt en fælles anmodning om, at rammeaftalen iværksættes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken;
- (10) Rådet har i sin resolution af 6. december 1994 om visse perspektiver for en social- og arbejdsmarkedspolitik for Den Europæiske Union: Bidrag til økonomisk og social konvergens i Unionen⁽⁴⁾ anmodet arbejdsmarkedets parter om at være sig bevidst, at de selv har mulighed for at indgå overenskomster, eftersom de som regel er tættere på de sociale og arbejdsmarkedsmæssige problemer og den sociale og arbejdsmarkedsmæssige virkelighed;
- (11) de underskrivende parter har ønsket at indgå en rammeaftale om deltidsarbejde og har opregnet de generelle principper og minimumskravene for deltidsarbejde; de har givet udtryk for, at de er villige til

⁽¹⁾ EFT C 224 af 8. 9. 1990, s. 6.

⁽²⁾ EFT C 305 af 5. 12. 1990, s. 8.

⁽³⁾ EFT C 224 af 8. 9. 1990, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT C 368 af 23. 12. 1994, s. 6.

at skabe en generel ramme, som skal have til formål at sikre, at der ikke diskrimineres mod deltidsansatte, og medvirke til at fremme mulighederne for deltidsarbejde på at grundlag, der er acceptabelt for såvel arbejdsgiverne som arbejdstagerne;

- (12) arbejdsmarkedets parter har villet lægge særlig vægt på deltidsarbejde, men har samtidig tilkendegivet, at de har til hensigt at overveje, om det er nødvendigt med lignende aftaler for andre fleksible arbejdsformer;
- (13) i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Amsterdam har stats- og regeringscheferne for Den Europæiske Union givet udtryk for, at de er yderst tilfredse med den aftale, som arbejdsmarkedets parter har indgået om deltidsarbejde;
- (14) en passende retsakt til gennemførelse af rammeaftalen er et direktiv i henhold til artikel 189 i traktaten; direktivet er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for medlemsstaterne, men overlader det til de nationale instanser at bestemme form og midler;
- (15) i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, som er nævnt i traktatens artikel 3B, kan målene for direktivet ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; direktivet overskrider ikke det, der er nødvendigt for at nå målene;
- (16) med hensyn til de begreber, der anvendes i rammeaftalen, uden at de er nøje defineret der, overlades det efter dette direktiv til medlemsstaterne at definere disse begreber i overensstemmelse med national ret og/eller praksis, som det er tilfældet med andre direktiver, der er vedtaget på det sociale område, og hvor der anvendes tilsvarende begreber, under forudsætning af at de pågældende definitioner er i overensstemmelse med rammeaftalens indhold;
- (17) Kommissionen har i overensstemmelse med sin meddelelse af 14. december 1993 om gennemførelsen af protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken og sin meddelelse af 18. september 1996 om udviklingen af den sociale dialog på fællesskabsplan udarbejdet sit forslag til direktiv under hensyntagen til de underskrivende parters repræsentative status og lovmæssigheden af hver enkelt bestemmelse i rammeaftalen;
- (18) Kommissionen har udarbejdet sit forslag til direktiv under iagttagelse af artikel 2, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, hvori det hedder, at det i social- og arbejdsmarkedsløvgivningen skal »undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder«;
- (19) Kommissionen har i overensstemmelse med sin meddelelse af 14. december 1993 om gennemførelsen af protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken underrettet Europa-Parlamentet og sendt det teksten til forslaget til direktiv med rammeaftalen;
- (20) Kommissionen har ligeledes underrettet Det Økonomiske og Sociale Udvalg;
- (21) efter rammeaftalens § 6, stk. 1, kan medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter opretholde eller indføre gunstigere bestemmelser;
- (22) efter rammeaftalens § 6, stk. 2, kan gennemførelsen af nærværende direktiv ikke begrunde en forringelse af forholdene i den enkelte medlemsstat;
- (23) i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder anerkendes betydningen af at bekæmpe alle former for forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grund af køn, hudfarve, race og religiøs, politisk eller anden overbevisning;
- (24) i artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at »Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten«;
- (25) medlemsstaterne kan efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter overlade det til dem at gennemføre nærværende direktiv, under forudsætning af at de træffer alle de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i nærværende direktiv;
- (26) iværksættelsen af rammeaftalen bidrager til gennemførelse af de mål, der er omhandlet i artikel 1 i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Nærværende direktiv har til formål at iværksætte rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der blev indgået den 6. juni 1997 mellem de generelle tværfaglige organisationer (Unice, CEEP og EFS), og som er vedlagt som bilag.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme nærværende direktiv senest den 20. januar 2000 eller sikrer sig senest denne dato, at arbejdsmarkedets parter har indført de nødvendige bestemmelser ad aftalemæssig vej, idet medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tidspunkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne kan om nødvendigt for at tage hensyn til særlige vanskeligheder eller til gennemførelse af kollektive overenskomster disponere over maksimalt et år yderligere.

De skal straks underrette Kommissionen om disse forhold.

De i første afsnit nævnte love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til nærværende direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en

sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de vedtager eller har vedtaget på dette direktivs område.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1997.

På Rådets vegne

J.-C. JUNKER

Formand

BILAG

SAMMENSLUTNINGEN AF INDUSTRI- OG ARBEJDSGIVERORGANISATIONER I EUROPA

DEN EUROPÆISKE FAGLIGE SAMARBEJDSORGANISATION

DET EUROPÆISKE CENTER FOR OFFENTLIG VIRKSOMHED

RAMMEAFTALE OM DELTIDSARBEJDE

Indledning

Denne rammeaftale er et bidrag til den overordnede europæiske beskæftigelsesstrategi. Deltidsarbejde har haft en betydelig indvirkning på beskæftigelsen i de senere år. Af denne grund har parterne bag aftalen givet denne type arbejde en høj grad af opmærksomhed. Det er parternes hensigt at overveje behovet for tilsvarende aftaler i relation til andre typer af fleksibelt arbejde.

I erkendelse af de forskellige forhold i medlemsstaterne samt af, at deltidsarbejde er særlig udbredt i visse sektorer og aktiviteter, fastlægger denne aftale de generelle principper og minimumsforskrifter i relation til deltidsarbejde. Aftalen illustrerer parternes ønske om at etablere en generel ramme for fjernelse af forskelsbehandling af deltidsansatte og bistå udviklingen af mulighederne for deltidsarbejde på et grundlag, der er acceptabelt for arbejdsgivere og arbejdstagere.

Denne aftale vedrører ansættelsesvilkårene for deltidsansatte, idet det erkendes, at anliggender vedrørende lovpligtig social sikring besluttet af medlemsstaterne. I relation til princippet om ligebehandling har aftalens parter bemærket sig udtalelsen om beskæftigelse fra Det Europæiske Råds møde i Dublin i december 1996, hvori Rådet bl.a. understregede behovet for at gøre sociale sikringsordninger mere beskæftigelsesvenlige ved at udvikle socialsikringssystemer, der kan tilpasses nye arbejdsmønstre og give en passende social beskyttelse til de berørte personer*. Denne aftales parter finder, at denne erklæring bør realiseres.

EPS, Unice og CEEP anmoder Kommissionen om at forelægge denne rammeaftale for Rådet, således at Rådet ved en afgørelse gør disse forskrifter bindende i de medlemsstater, der er parter i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken, som igen er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Parterne i nærværende aftale anmoder Kommissionen om i sit forslag om iværksættelse af aftalen at bede medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme Rådets afgørelse senest to år efter vedtagelsen eller sikre sig⁽¹⁾, at arbejdsmarkedets parter inden udgangen af denne periode har indført de nødvendige foranstaltninger ad aftalemæssig vej. Medlemsstaterne kan om nødvendigt, for at tage hensyn til særlige vanskeligheder eller til gennemførelse ved kollektiv overenskomst, råde over maksimalt et år yderligere for at efterkomme denne afgørelse.

Med forbehold af de nationale domstoles og Domstolens beføjelser, anmoder parterne til denne aftale om, at ethvert spørgsmål, der vedrører fortolkningen af denne aftale på europæisk plan i første omgang af Kommissionen henvises til parterne med henblik på afgivelse af en udtalelse herom.

Generelle betragtninger

1. Under henvisning til aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til protokol (nr. 14) om social- og arbejdsmarkedspolitikken, som igen er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 2, og ud fra følgende betragtninger:
2. I henhold til artikel 4, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken kan iværksættelsen af aftaler, der indgås på fællesskabsplan finde sted efter fælles anmodning fra de underskrivende parter ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.
3. I sit andet høringsdokument vedrørende fleksibilitet i arbejdstiden og sikring af arbejdstagere bekendtgjorde Kommissionen sin hensigt om at foreslå en fællesskabsretsakt.

⁽¹⁾ Jf. artikel 2, stk. 4, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

4. Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Essen understregede behovet for foranstaltninger til fremme af såvel beskæftigelsen som ligestillingen for mænd og kvinder og opfordrede til foranstaltninger med sigte på »fremme af vækstens evne til at øge beskæftigelsen gennem en mere fleksibel tilrettelæggelse af arbejdet, således at der både tages hensyn til arbejdstagerens ønsker og de konkurrence-mæssige krav«.
5. Denne aftales parter lægger vægt på foranstaltninger, der letter adgangen til deltidsarbejde for mænd og kvinder med henblik på forberedelse til pensionering, forening af arbejds- og familieliv samt udnyttelse af uddannelsesmuligheder med henblik på forbedring af deres kvalifikationer og karrieremuligheder til gensidig fordel for arbejdsgivere og arbejdstagere og på en måde, som understøtter virksomhedernes udvikling.
6. Denne aftale overlader det til medlemsstaterne og til arbejdsmarkedets parter at tage stilling til gennemførelsesbestemmelserne til efterlevelse af disse generelle principper, minimumsforskrifter og bestemmelser, således at der kan tages hensyn til forholdene i den enkelte medlemsstat.
7. Denne aftale tager hensyn til, at det er nødvendigt at forbedre social- og arbejdsmarkedspolitikken, at fremme fællesskabsøkonomiens konkurrenceevne og at undgå at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.
8. Arbejdsmarkedets parter er bedst placeret til at finde løsninger, som imødekommer arbejdsgivernes og arbejdstagernes behov, og de bør følgelig have en særlig rolle i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af denne aftale.

DE UNDERSKRIVENDE PARTER HAR INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

§ 1: Formål

Formålet med nærværende rammeaftale er:

- a) at skabe grundlag for en fjernelse af forskelsbehandling af deltidsansatte og en forbedring af kvaliteten af deltidsarbejde
- b) at lette udviklingen af deltidsarbejde på frivillig basis og bidrage til en fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden på en måde, der tager hensyn til behovene hos arbejdsgivere og arbejdstagere.

§ 2: Anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse på alle deltidsansatte, der har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold, som er defineret ved lov, kollektiv aftale eller gældende praksis i den enkelte medlemsstat.
2. Medlemsstaterne kan, efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis, og/eller arbejdsmarkedets parter kan på passende niveau i overensstemmelse med national arbejdsmarkedspraksis af objektive grunde helt eller delvist undtage deltidsansatte, der arbejder som løst ansatte, fra denne aftales bestemmelser. Sådanne undtagelser bør tages op til overvejelse med jævne mellemrum med henblik på at fastlægge, om de objektive grunde herfor stadig er til stede.

§ 3: Definitioner

I denne aftale forstås ved

- 1) »deltidsansat« en ansat, hvis normale arbejdstid, beregnet på en ugentlig basis eller i gennemsnit over en ansættelsesperiode på op til et år, er lavere end den normale arbejdstid for en sammenlignelig fuldtidsansat
- 2) »en sammenlignelig fuldtidsansat« en fuldtidsansat i samme virksomhed, der har samme type ansættelseskontrakt eller ansættelsesforhold, og som er involveret i samme eller tilsvarende arbejde/beskæftigelse, idet der tages hensyn til andre forhold, der kan omfatte anciennitet, kvalifikationer/færdigheder.

Hvor der ikke findes nogen sammenlignelig fuldtidsansat i samme virksomhed, skal sammenligningen ske ved henvisning til den kollektive aftale, der finder anvendelse, eller — hvis en sådan ikke foreligger — i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis.

§ 4: Princippet om ikke-forskelsbehandling

1. Hvad angår ansættelsesvilkår, må deltidsansatte ikke behandles på en mindre gunstig måde end sammenlignelige fuldtidsansatte, udelukkende fordi de arbejder på deltid, medmindre forskelsbehandlingen er begrundet i objektive forhold.
2. Hvor det er hensigtsmæssigt, gælder princippet om pro rata temporis.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til efterlevelse af denne artikel defineres af medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter under hensyntagen til fællesskabsret, national ret, kollektive aftaler og praksis.
4. Når det er berettiget af objektive grunde, kan medlemsstaterne, efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, og/eller arbejdsmarkedets parter kan, hvor det er hensigtsmæssigt, gøre adgangen til særlige ansættelsesvilkår afhængig af betingelser såsom anciennitet, arbejdstid eller indtjening. Betingelser i relation til deltidsansattes adgang til særlige ansættelsesvilkår bør tages op til overvejelse med jævne mellemrum under hensyntagen til princippet om ikke-forskelsbehandling som anført i § 4, stk. 1.

§ 5: Muligheder for deltidsarbejde

1. I relation til denne aftales § 1 og princippet om ikke-forskelsbehandling mellem deltids- og fuldtidsansatte
 - a) bør medlemsstaterne, efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis, identificere og tage op til overvejelse hindringer af juridisk eller administrativ art, der kan begrænse mulighederne for deltidsarbejde, og hvor det er hensigtsmæssigt, fjerne disse hindringer
 - b) bør arbejdsmarkedets parter, inden for deres kompetenceområde og via de i kollektive aftaler fastsatte procedurer, identificere og tage op til overvejelse hindringer, der kan begrænse mulighederne for deltidsarbejde, og hvor det er hensigtsmæssigt fjerne disse hindringer.
2. En arbejdstagers afvisning af at blive overført fra fuldtids- til deltidsarbejde eller omvendt bør ikke i sig selv repræsentere en gyldig begrundelse for afskedigelse, uden at dette berører muligheden for afskedigelse i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive aftaler eller praksis af andre årsager, såsom dem der måtte opstå som følge af den berørte virksomheds driftskrav.
3. Så vidt muligt bør arbejdsgiverne tage følgende op til overvejelse:
 - a) anmodninger fra arbejdstagerne om overførsel fra fuldtids- til deltidsarbejde, der bliver ledig i virksomheden
 - b) anmodninger fra arbejdstagerne om overførsel fra deltids- til fuldtidsarbejde eller om en forøgelse af deres arbejdstid, hvis muligheden opstår
 - c) tilvejebringelse af rettidig information om ledige deltids- og fuldtidsstillinger i virksomheden med henblik på at lette overførsel fra fuld tid til deltid eller omvendt
 - d) foranstaltninger til lettelse af adgangen til deltidsarbejde på alle niveauer i virksomheden, herunder faglærte stillinger og lederstillinger, og hvor det er hensigtsmæssigt til lettelse af deltidsansattes adgang til erhvervsfaglig uddannelse med henblik på at øge deres karrieremuligheder og erhvervsfaglige mobilitet
 - e) tilvejebringelse af hensigtsmæssig information om deltidsarbejde i virksomheden til eksisterende organer, der repræsenterer arbejdstagerne.

§ 6: Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne og/eller arbejdsmarkedets parter kan opretholde eller indføre bestemmelser, der er gunstigere end dem, der er fastsat i denne aftale.
2. Gennemførelsen af bestemmelserne i denne aftale udgør ikke en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på det område, der dækkes af denne aftale. Dette berører ikke medlemsstaternes og/eller arbejdsmarkedets parter ret til under hensyn til udviklingen at udarbejde afvigende love og administrative eller aftaleretlige bestemmelser og berører ikke anvendelsen af § 5, stk. 1, så længe princippet om ikke-forskelsbehandling som udtrykt i § 4, stk. 1, efterleves.
3. Denne aftale berører ikke arbejdsmarkedets parter ret til på det relevante plan, herunder på europæisk plan, at indgå aftaler om tilpasning og/eller supplering af bestemmelserne heri på en måde, der tager højde for de berørte parter specifikke behov.
4. Denne aftale gælder med forbehold af mere specifikke fællesskabsbestemmelser og i særdeleshed fællesskabsbestemmelser vedrørende ligebehandling af eller lige muligheder for mænd og kvinder.
5. Forebyggelse og behandling af tvister og klager som følge af anvendelsen af denne aftale sker i overensstemmelse med national ret, kollektive aftaler og gældende praksis.
6. De underskrivende parter tager denne aftale op til revision fem år efter datoen for Rådets afgørelse, såfremt en af aftalens parter anmoder herom.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. november 1997

om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner i regionen Lorraine, der er omfattet af mål nr. 2 i Frankrig

(Kun den franske udgave er autentisk)

(98/77/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88
af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til
forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samord-
ningen af de forskellige strukturfondenes interventioner
indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Euro-
pæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finan-
sielle instrumenter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 3193/94⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1, sidste afsnit,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Udvikling og
Omstilling i Regionerne og Udvalget i medfør af Trakta-
tens Artikel 124, og

ud fra følgende betragtninger:

Programmeringsproceduren for strukturinterventionerne
under mål nr. 2 er fastsat i artikel 9, stk. 6-10, i Rådets
forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om struk-
turfondenes opgaver og effektivitet samt om samord-
ningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med
interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og
de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94; i artikel 5, stk. 2,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 4253/88 er dog fastsat,

at medlemsstaterne for at forenkle og fremskynde
programmeringsproceduren kan forelægge ét enkelt
programmeringsdokument, der både indeholder de i
artikel 9, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2052/88 omhand-
lede nødvendige oplysninger vedrørende den regionale og
sociale omstillingsplaner og de oplysninger, der kræves
ifølge artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88, og
ifølge artikel 10, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF)
nr. 4253/88 vedtager Kommissionen én enkelt beslutning,
der vedrører det samlede programmeringsdokument, og
som både indeholder de elementer, der er omhandlet i
artikel 8, stk. 3, oplysninger om støtte fra fondene som
omhandlet i artikel 14, stk. 3, sidste afsnit, i forordning
(EØF) nr. 4253/88;

Kommissionen har med beslutning 96/472/EF⁽⁴⁾ fastlagt
listen over industriområder i tilbagegang, der er omfattet
af mål nr. 2 for programmeringsperioden 1997 til 1999;

det samlede maksimale støttebeløb fra strukturfondene
under dette programmeringsdokument er sammensat af
midler fra den vejledende fordeling af strukturfondenes
forpligtelsesbevillinger for perioden 1997 til 1999 vedrø-
rende mål nr. 2, i overensstemmelse med Kommissionens
beslutning 96/468/EF⁽⁵⁾ og fra ubrugte bevillinger på
31,086 mio. ECU under det korresponderende samlede
programmeringsdokument for perioden 1994-1996, i
overensstemmelse med Kommissionens beslutning K (96)
4156 af 18. december 1996;

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 3. 8. 1996, s. 54.

⁽⁵⁾ EFT L 192 af 2. 8. 1996, s. 29.

den franske regering forelagde den 10. januar 1997 Kommissionen det i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88 omhandlede samlede programmeringsdokument for regionen Lorraine; dokumentet omfatter desuden de elementer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2052/88 og i artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88; de udgifter, der er afholdt i henhold til det samlede programmeringsdokument, er støtteberettigede fra denne dato;

det af denne medlemsstat forelagte samlede programmeringsdokument omfatter en beskrivelse af de valgte prioriterede felter og anmodningerne om støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF) samt oplysninger om, hvorledes støtten fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de øvrige finansielle instrumenter påtænkes anvendt ved gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument;

ifølge artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4253/88 skal Kommissionen inden for rammerne af partnerskabet sikre samordningen og sammenhængen mellem fondsstøtten og interventionen fra EIB og de øvrige finansielle instrumenter;

EIB har været inddraget i udarbejdelsen af det samlede programmeringsdokument i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88, som finder tilsvarende anvendelse for udarbejdelsen af det samlede programmeringsdokument; Banken har erklæret sig rede til at bidrage til iværksættelsen af det samlede programmeringsdokument i overensstemmelse med sine vedtægtsmæssige bestemmelser; det har, på dette stadium, dog ikke været muligt præcist at opgøre størrelsen af de EF-lån, som svarer til dette finansieringsbehov;

i henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1866/90 af 2. juli 1990 om bestemmelser vedrørende anvendelsen af ecu ved strukturfondenes budgetmæssige gennemførelse⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2745/94⁽²⁾, skal den EF-støtte, der er til rådighed for hele perioden, og dens årlige fordeling i Kommissionens beslutninger om godkendelse af et samlet programmeringsdokument udtrykkes i ecu i beslutningsårets priser og indeksreguleres; den årlige fordeling skal være i overensstemmelse med progressionen i forpligtelsesbevilningerne, jf. bilag II til forordning (EØF) nr. 2052/88; ved indeksreguleringen anvendes én årlig sats, der svarer til den sats, der hvert år anvendes på EF-budgettet ved den tekniske tilpasning af de finansielle overslag;

i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Euro-

pæiske Fond for Regionaludvikling⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93⁽⁴⁾, er det fastsat, hvilke aktioner EFRU kan deltage i finansieringen af;

i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2084/93⁽⁶⁾, er det fastsat, hvilke aktioner ESF kan deltage i finansieringen af;

det samlede programmeringsdokument er blevet udarbejdet i samråd med den pågældende medlemsstat inden for rammerne af partnerskabet, jf. artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2052/88;

Artikel 9, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 4253/88 fastsætter at medlemsstaterne skal meddele de oplysninger, der er nødvendige for at påse, at additionalitetsprincippet er overholdt; den undersøgelse, der har fundet sted inden for partnerskabet af de oplysninger som de franske myndigheder har meddelt, har endnu ikke muliggjort konstateringen af, at princippet er overholdt; derfor er det hensigtsmæssigt at udskyde betalingerne efter de første forskud, som er fastsat i artikel 21, stk. 2, i samme forordning, indtil Kommissionen har konstateret overholdelsen af additionalitetsprincippet;

denne intervention opfylder betingelserne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 4253/88 og iværksættes dermed ved en integreret metode, hvor finansieringen varetages af flere fonde;

i artikel 1 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF, Euratom, EKSF) nr. 2335/95⁽⁸⁾, er det fastsat, at der for opfyldelsen af de retlige forpligtelser, der er indgået i forbindelse med aktioner, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, fastsættes en frist, som på hensigtsmæssig måde præciseres over for modtageren, når støtten ydes;

det er passende at nævne, at denne beslutning er underlagt bestemmelserne om støtteberettigede udgifter som er vedlagt til Kommissionens beslutning K (97) 1035/1 af 23. april 1997 om ændring af beslutningerne om godkendelse af fællesskabsstøtterammerne, de samlede programmeringsdokumenter og fællesskabsinitiativerne til fordel for Frankrig;

alle øvrige betingelser for, at der kan ydes støtte fra EFRU og ESF er opfyldt —

⁽¹⁾ EFT L 170 af 3. 7. 1990, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 290 af 11. 11. 1994, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 31. 7. 1993, s. 34.

⁽⁵⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 21.

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 31. 7. 1993, s. 39.

⁽⁷⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 240 af 7. 10. 1995, s. 12.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner i regionen Lorraine, der er omfattet af mål nr. 2 i Frankrig i perioden 1. januar 1997 til 31. december 1999, godkendes.

Artikel 2

Det samlede programmeringsdokument omfatter følgende hovedelementer:

- a) de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på den fælles indsats, deres specifikke mål udtrykt i tal, vurderingen af den forventede virkning og deres sammenhæng med økonomiske, sociale og regionale politikker i Frankrig;

de prioriterede felter er følgende:

- 1) opmuntre iværksættelse af nye aktiviteter
- 2) fortsætte udviklingen af European Development Pole (PED)
- 3) styrke virksomhedernes konkurrenceevne
- 4) styrke betingelserne for og kvaliteten af uddannelsesforanstaltninger
- 5) forbedre miljøet
- 6) bidrage til byudvikling og støtte til underudviklede kvarterer
- 7) udvikle de turistmæssige muligheder
- 8) teknisk assistance

- b) støtten fra strukturfondene, jf. artikel 4

- c) de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument vedrørende:

- bestemmelserne om overvågning og evaluering
- bestemmelserne om den finansielle gennemførelse
- bestemmelserne om overholdelsen af EF-politikkerne

- d) bestemmelserne vedrørende kontrol af overholdelse af additionalitetsprincippet

- e) de bestemmelser, der påtænkes for at inddrage miljømyndighederne i gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument

- f) de midler, der stilles til rådighed til den tekniske bistand, der er påkrævet i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen eller tilpasningen af de pågældende aktioner.

Artikel 3

1. Indeksreguleringen foregår på grundlag af følgende årlige fordeling af det samlede maksimale støttebeløb fra strukturfondene:

<i>mio. ECU (1997-priser)</i>	
1997	45,609
1998	47,408
1999	49,484
I alt	142,501

2. Til det samlede maksimale støttebeløb er tillagt et beløb på 31,086 mio. ECU, der ikke skal indekseres yderligere, og som stammer fra ubrugte bevillinger under det korresponderende samlede programmeringsdokument for perioden 1994-1996.

Artikel 4

Støtten fra strukturfondene vedrørende det samlede programmeringsdokument udgør højst 173,587 mio. ECU.

De nærmere bestemmelser om den finansielle støtte, herunder fondenes finansielle bidrag til felter og foranstaltninger, fremgår af den finansieringsplan og de gennemførelsesbestemmelser, der er en integreret del af det samlede programmeringsdokument.

Det forventede nationale finansieringsbehov, der ca. 195 mio. ECU for den offentlige sektor og 12 mio. ECU for den private sektor, kan delvis dækkes gennem EF-lån, særlig fra EIB.

Artikel 5

1. Den samlede disponible EF-støtte fordeles mellem strukturfondene på følgende måde:

— EFRU	143,527 mio. ECU
— ESF	30,060 mio. ECU.

2. De budgetmæssige forpligtelser vedrørende den første tranche er fastsat til:

— EFRU	45,928 mio. ECU
— ESF	9,620 mio. ECU.

Forpligtelserne vedrørende de efterfølgende trancher fastsættes på grundlag af det samlede programmeringsdokuments finansieringsplan og tempoet i gennemførelsen.

3. Betalinger, der følger efter udbetalingen af det første forskud, som er fastsat i artikel 21, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 4253/88, er underkastet Kommissionens godkendelse af overholdelse af additionalitetsprincippet på basis af de relevante oplysninger meddelt af medlemsstaten.

Artikel 6

Fordelingen mellem strukturfondene og de nærmere bestemmelser om støtten kan senere variere som følge af tilpasninger, der under hensyntagen til de budgetmæssige muligheder og bestemmelser vedtages i henhold til proceduren i artikel 25, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Artikel 7

EF-støtten vedrører udgifter i forbindelse med de aktioner, der er omfattet af det samlede programmeringsdokument, og for hvilke der i medlemsstaten er vedtaget retligt bindende bestemmelser og indgået forpligtelser for de fornødne finansielle midler senest den 31. december 1999. Udgifterne til de pågældende aktioner skal konteres senest den 31. december 2001.

Artikel 8

Det samlede programmeringsdokument skal gennemføres i overensstemmelse med EF-rettens bestemmelser, og navnlig traktatens artikel 6, 30, 48, 52 og 59 samt EF-

direktiverne om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige kontrakter.

Artikel 9

Denne beslutning er underlagt bestemmelserne som er vedlagt til beslutning K (97) 1035/1.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 1997.

På Kommissionens vegne

Monika WULF-MATHIES

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 1997

om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner for regionen Friuli-Venezia Giulia, der er omfattet af mål nr. 2 i Italien

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(98/78/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1, sidste afsnit,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Udvikling og Omstilling i Regionerne og Udvalget i medfør af Traktatens Artikel 124, og

ud fra følgende betragtninger:

Programmeringsproceduren for strukturinterventionerne under mål nr. 2 er fastsat i artikel 9, stk. 6-10, i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94; i artikel 5, stk. 2, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 4253/88 er dog fastsat, at medlemsstaterne for at forenkle og fremskynde programmeringsproceduren kan forelægge ét enkelt programmeringsdokument, der både indeholder de i artikel 9, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2052/88 omhandlede nødvendige oplysninger vedrørende den regionale og sociale omstillingsplaner og de oplysninger, der kræves ifølge artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88, og ifølge artikel 10, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 4253/88 vedtager Kommissionen én enkelt beslutning, der vedrører det samlede programmeringsdokument, og som både indeholder de elementer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, oplysninger om støtte fra fondene som

omhandlet i artikel 14, stk. 3, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 4253/88;

Kommissionen har med beslutning 96/472/EF⁽⁴⁾ fastlagt listen over industriområder i tilbagegang, der er omfattet af mål nr. 2 for programmeringsperioden 1997 til 1999;

det samlede maksimale støttebeløb fra strukturfondene under dette programmeringsdokument er sammensat af midler fra den vejledende fordeling af strukturfondenes forpligtelsesbevillinger for perioden 1997 til 1999 vedrørende mål nr. 2, i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 96/468/EF⁽⁵⁾ og fra ubrugte bevillinger på 10,242 mio. ECU under det korresponderende samlede programmeringsdokument for perioden 1994-1996, i overensstemmelse med Kommissionens beslutning K (96) 4171/2 af 18. december 1996;

den italienske regering forelagde den 8. august 1996 Kommissionen det i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88 omhandlede samlede programmeringsdokument for regionen Friuli-Venezia Giulia; dokumentet omfatter desuden de elementer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2052/88 og i artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88; de udgifter, der er afholdt i henhold til det samlede programmeringsdokument, er støtteberettigede fra denne dato;

det af denne medlemsstat forelagte samlede programmeringsdokument omfatter en beskrivelse af de valgte prioriterede felter og anmodningerne om støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF) samt oplysninger om, hvorledes støtten fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de øvrige finansielle instrumenter påtænkes anvendt ved gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument;

ifølge artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4253/88 skal Kommissionen inden for rammerne af partnerskabet sikre samordningen og sammenhængen mellem fondsstøtten og interventionen fra EIB og de øvrige finansielle instrumenter;

EIB har været inddraget i udarbejdelsen af det samlede programmeringsdokument i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88, som finder tilsvarende anvendelse for udarbejdelsen af det

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 3. 8. 1996, s. 54.

⁽⁵⁾ EFT L 192 af 2. 8. 1996, s. 29.

samlede programmeringsdokument; Banken har erklæret sig rede til at bidrage til iværksættelsen af det samlede programmeringsdokument i overensstemmelse med sine vedtægtsmæssige bestemmelser; det har, på dette stadium, dog ikke været muligt præcist at opgøre størrelsen af de EF-lån, som svarer til dette finansieringsbehov;

i henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1866/90 af 2. juli 1990 om bestemmelser vedrørende anvendelsen af ecu ved strukturfondenes budgetmæssige gennemførelse⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2745/94⁽²⁾, skal den EF-støtte, der er til rådighed for hele perioden, og dens årlige fordeling i Kommissionens beslutninger om godkendelse af et samlet programmeringsdokument udtrykkes i ecu i beslutningsårets priser og indeksreguleres; den årlige fordeling skal være i overensstemmelse med progressionen i forpligtelsesbevillingerne, jf. bilag II til forordning (EØF) nr. 2052/88; ved indeksreguleringen anvendes én årlig sats, der svarer til den sats, der hvert år anvendes på EF-budgettet ved den tekniske tilpasning af de finansielle overslag;

i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93⁽⁴⁾, er det fastsat, hvilke aktioner EFRU kan deltage i finansieringen af;

i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2084/93⁽⁶⁾, er det fastsat, hvilke aktioner ESF kan deltage i finansieringen af;

det samlede programmeringsdokument er blevet udarbejdet i samråd med den pågældende medlemsstat inden for rammerne af partnerskabet, jf. artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2052/88;

det samlede programmeringsdokument opfylder de betingelser og indeholder de oplysninger, der er fastsat i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 4253/88;

denne intervention opfylder betingelserne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 4253/88 og iværksættes dermed ved en integreret metode, hvor finansieringen varetages af flere fonde;

⁽¹⁾ EFT L 170 af 3. 7. 1990, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 290 af 11. 11. 1994, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 31. 7. 1993, s. 34.

⁽⁵⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 21.

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 31. 7. 1993, s. 39.

i artikel 1 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF, Euratom, EKSF) nr. 2335/95⁽⁸⁾, er det fastsat, at der for opfyldelsen af de retlige forpligtelser, der er indgået i forbindelse med aktioner, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, fastsættes en frist, som på hensigtsmæssig måde præciseres over for modtageren, når støtten ydes;

i artikel 20, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4253/88 er det fastsat, såfremt de nødvendige budgetmidler er til stede, at budgetforpligtelserne indgås for den samlede EF-støtte, når den ydede EF-støtte ikke overstiger 40 mio. ECU for den samlede programmeringsperiode;

det er passende at nævne, at denne beslutning er underlagt bestemmelserne om støtteberettigede udgifter som er vedlagt til Kommissionens beslutning K (97) 1035/6 af 23. april 1997 om ændring af beslutningerne om godkendelse af fællesskabsstøtterammerne, de samlede programmeringsdokumenter og fællesskabsinitiativerne til fordel for Italien;

alle øvrige betingelser for, at der kan ydes støtte fra EFRU og ESF er opfyldt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner for regionen Friuli-Venezia Giulia, der er omfattet af mål nr. 2 i Italien i perioden 1. januar 1997 til 31. december 1999, godkendes.

Artikel 2

Det samlede programmeringsdokument omfatter følgende hovedelementer:

- a) de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på den fælles indsats, deres specifikke mål udtrykt i tal, vurderingen af den forventede virkning og deres sammenhæng med økonomiske, sociale og regionale politikker i Italien;

de prioriterede felter er følgende:

- 1) skabelse og udvikling af virksomheder
- 2) udbredelse af innovation

⁽⁷⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 240 af 7. 10. 1995, s. 12.

- 3) opgradering af området
- 4) udvikling af de menneskelige ressourcer
- 5) teknisk assistance

b) støtten fra strukturfondene, jf. artikel 4

c) de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument vedrørende:

- bestemmelserne om overvågning og evaluering
- bestemmelserne om den finansielle gennemførelse
- bestemmelserne om overholdelsen af EF-politikkerne

d) bestemmelserne vedrørende kontrol af overholdelse af additionalitetsprincippet og en første evaluering heraf

e) de bestemmelser, der påtænkes for at inddrage miljømyndighederne i gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument

f) de midler, der stilles til rådighed til den tekniske bistand, der er påkrævet i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen eller tilpasningen af de pågældende aktioner.

Artikel 3

1. Indeksreguleringen foregår på grundlag af følgende årlige fordeling af det samlede maksimale støttebeløb fra strukturfondene:

<i>mio. ECU (1997-priser)</i>	
1997	9,280
1998	9,659
1999	10,061
I alt	29,000

2. Til det samlede maksimale støttebeløb er tillagt et beløb på 10,242 mio. ECU, der ikke skal indekseres yderligere, og som stammer fra ubrugte bevillinger under det korresponderende samlede programmeringsdokument for perioden 1994-1996.

Artikel 4

Støtten fra strukturfondene vedrørende det samlede programmeringsdokument udgør højst 39,242 mio. ECU.

De nærmere bestemmelser om den finansielle støtte, herunder fondenes finansielle bidrag til felter og foranstaltninger, fremgår af den finansieringsplan og de gennemførelsesbestemmelser, der er en integreret del af det samlede programmeringsdokument.

Det forventede nationale finansieringsbehov, der ca. 67,792 mio. ECU for den offentlige sektor og 1,377 mio. ECU for den private sektor, kan delvis dækkes gennem EF-lån, særlig fra EIB.

Artikel 5

1. Den samlede disponible EF-støtte fordeles mellem strukturfondene på følgende måde:

— EFRU	28,032 mio. ECU
— ESF	11,210 mio. ECU.

2. Budgetforpligtelserne der indgås med vedtagelsen af det samlede programmeringsdokument svarer til den samlede EF-støtte.

3. Betalinger, der følger efter udbetalingen af det første forskud, som er fastsat i artikel 21, stk. 2 i forordning (EØF) nr. 4253/88, er underkastet Kommissionens godkendelse af overholdelse af additionalitetsprincippet på basis af de relevante oplysninger meddelt af medlemsstaten.

Artikel 6

Fordelingen mellem strukturfondene og de nærmere bestemmelser om støtten kan senere variere som følge af tilpasninger, der under hensyntagen til de budgetmæssige muligheder og bestemmelser vedtages i henhold til proceduren i artikel 25, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Artikel 7

EF-støtten vedrører udgifter i forbindelse med de aktioner, der er omfattet af det samlede programmeringsdokument, og for hvilke der i medlemsstaten er vedtaget retligt bindende bestemmelser og indgået forpligtelser for de fornødne finansielle midler senest den 31. december 1999. Udgifterne til de pågældende aktioner skal konteres senest den 31. december 2001.

Artikel 8

Det samlede programmeringsdokument skal gennemføres i overensstemmelse med EF-rettens bestemmelser, og navnlig traktatens artikel 6, 30, 48, 52 og 59 samt EF-direktiverne om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige kontrakter.

Artikel 9

Denne beslutning er underlagt bestemmelserne som er vedlagt til beslutning K (97) 1035/6.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1997.

På Kommissionens vegne

Monika WULF-MATHIES

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. december 1997

om godkendelse af det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner for regionen Lazio, der er omfattet af mål nr. 2 i Italien

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(98/79/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88
af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til
forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samord-
ningen af de forskellige strukturfondenes interventioner
indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Euro-
pæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finan-
sielle instrumenter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 3193/94⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 1, sidste afsnit,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Udvikling og
Omstilling i Regionerne og Udvalget i medfør af Trakta-
tens Artikel 124, og

ud fra følgende betragtninger:

Programmeringsproceduren for strukturinterventionerne
under mål nr. 2 er fastsat i artikel 9, stk. 6-10, i Rådets
forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om struk-
turfondenes opgaver og effektivitet samt om samord-
ningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med
interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og
de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 3193/94; i artikel 5, stk. 2,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 4253/88 er dog fastsat,
at medlemsstaterne for at forenkle og fremskynde
programmeringsproceduren kan forelægge ét enkelt
programmeringsdokument, der både indeholder de i
artikel 9, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2052/88 omhand-
lede nødvendige oplysninger vedrørende den regionale og
sociale omstillingsplaner og de oplysninger, der kræves
ifølge artikel 14, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88, og
ifølge artikel 10, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF)
nr. 4253/88 vedtager Kommissionen én enkelt beslutning,
der vedrører det samlede programmeringsdokument, og
som både indeholder de elementer, der er omhandlet i
artikel 8, stk. 3, oplysninger om støtte fra fondene som

omhandlet i artikel 14, stk. 3, sidste afsnit, i forordning
(EØF) nr. 4253/88;

Kommissionen har med beslutning 96/472/EF⁽⁴⁾ fastlagt
listen over industriområder i tilbagegang, der er omfattet
af mål nr. 2 for programmeringsperioden 1997 til 1999;

det samlede maksimale støttebeløb fra strukturfondene
under dette programmeringsdokument er sammensat af
midler fra den vejledende fordeling af strukturfondenes
forpligtelsesbevillinger for perioden 1997 til 1999 vedrø-
rende mål nr. 2, i overensstemmelse med Kommissionens
beslutning 96/468/EF⁽⁵⁾ og fra ubrugte bevillinger på
5,944504 mio. ECU under det korresponderende samlede
programmeringsdokument for perioden 1994-1996, i
overensstemmelse med Kommissionens beslutning K (96)
4179/2 af 18. december 1996;

den italienske regering forelagde den 4. oktober 1996
Kommissionen det i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF)
nr. 4253/88 omhandlede samlede programmeringsdoku-
ment for regionen Lazio; dokumentet omfatter desuden
de elementer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 8, i forord-
ning (EØF) nr. 2052/88 og i artikel 14, stk. 2, i forordning
(EØF) nr. 4253/88; de udgifter, der er afholdt i henhold til
det samlede programmeringsdokument, er støtteberetti-
gede fra denne dato;

det af denne medlemsstat forelagte samlede program-
meringsdokument omfatter en beskrivelse af de valgte priori-
terede felter og anmodningerne om støtte fra Den Euro-
pæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Euro-
pæiske Socialfond (ESF) samt oplysninger om, hvorledes
støtten fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de
øvrige finansielle instrumenter påtænkes anvendt ved
gennemførelsen af det samlede programmeringsdoku-
ment;

ifølge artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4253/88 skal
Kommissionen inden for rammerne af partnerskabet sikre
samordningen og sammenhængen mellem fondsstøtten
og interventionen fra EIB og de øvrige finansielle instru-
menter;

EIB har været inddraget i udarbejdelsen af det samlede
programmeringsdokument i overensstemmelse med
artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88, som
finder tilsvarende anvendelse for udarbejdelsen af det

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 3. 8. 1996, s. 54.

⁽⁵⁾ EFT L 192 af 2. 8. 1996, s. 29.

samlede programmeringsdokument; Banken har erklæret sig rede til at bidrage til iværksættelsen af det samlede programmeringsdokument i overensstemmelse med sine vedtægtsmæssige bestemmelser; det har, på dette stadium, dog ikke været muligt præcist at opgøre størrelsen af de EF-lån, som svarer til dette finansieringsbehov;

i henhold til artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1866/90 af 2. juli 1990 om bestemmelser vedrørende anvendelsen af ecu ved strukturfondenes budgetmæssige gennemførelse⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2745/94⁽²⁾, skal den EF-støtte, der er til rådighed for hele perioden, og dens årlige fordeling i Kommissionens beslutninger om godkendelse af et samlet programmeringsdokument udtrykkes i ecu i beslutningsårets priser og indeksreguleres; den årlige fordeling skal være i overensstemmelse med progressionen i forpligtelsesbevilgingerne, jf. bilag II til forordning (EØF) nr. 2052/88; ved indeksreguleringen anvendes én årlig sats, der svarer til den sats, der hvert år anvendes på EF-budgettet ved den tekniske tilpasning af de finansielle overslag;

i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2083/93⁽⁴⁾, er det fastsat, hvilke aktionerEFRU kan deltage i finansieringen af;

i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2084/93⁽⁶⁾, er det fastsat, hvilke aktioner ESF kan deltage i finansieringen af;

det samlede programmeringsdokument er blevet udarbejdet i samråd med den pågældende medlemsstat inden for rammerne af partnerskabet, jf. artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2052/88;

alle de nødvendige oplysninger til brug for en passende vurdering af reglerne for gennemførelsen og administrationen af foranstaltning 2.3 er endnu ikke tilstede; de finansielle forpligtelser skal derfor reduceres med de dertil svarende beløb indtil de nævnte regler er godkendt af Kommissionens tjenestegrene;

denne intervention opfylder betingelserne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 4253/88 og iværksættes dermed ved en integreret metode, hvor finansieringen varetages af flere fonde;

i artikel 1 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF, Euratom, EKSF) nr. 2335/95⁽⁸⁾, er det fastsat, at der for opfyldelsen af de retlige forpligtelser, der er indgået i forbindelse med aktioner, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, fastsættes en frist, som på hensigtsmæssig måde præciseres over for modtageren, når støtten ydes;

det er passende at nævne, at denne beslutning er underlagt bestemmelserne om støtteberettigede udgifter som er vedlagt til Kommissionens beslutning K (97) 1035/6 af 23. april 1997 om ændring af beslutningerne om godkendelse af fællesskabsstøtterammerne, de samlede programmeringsdokumenter og fællesskabsinitiativerne til fordel for Italien;

alle øvrige betingelser for, at der kan ydes støtte fra EFRU og ESF er opfyldt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det samlede programmeringsdokument for EF's strukturinterventioner for regionen Lazio, der er omfattet af mål nr. 2 i Italien i perioden 1. januar 1997 til 31. december 1999, godkendes.

Artikel 2

Det samlede programmeringsdokument omfatter følgende hovedelementer:

- a) de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på den fælles indsats, deres specifikke mål udtrykt i tal, vurderingen af den forventede virkning og deres sammenhæng med økonomiske, sociale og regionale politikker i Italien;

de prioriterede felter er følgende:

- 1) byfornyelse og udvikling af miljøet
- 2) udvikling og styrkelse af SMV'er

⁽¹⁾ EFT L 170 af 3. 7. 1990, s. 56.

⁽²⁾ EFT L 290 af 11. 11. 1994, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 193 af 31. 7. 1993, s. 34.

⁽⁵⁾ EFT L 374 af 31. 12. 1988, s. 21.

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 31. 7. 1993, s. 29.

⁽⁷⁾ EFT L 356 af 31. 12. 1977, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 240 af 7. 10. 1995, s. 12.

- 3) byfornyelse og udvikling af området
- 4) udvikling af de menneskelige ressourcer
- 5) teknisk assistance;

b) støtten fra strukturfondene, jf. artikel 4

c) de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument vedrørende:

- bestemmelserne om overvågning og evaluering
- bestemmelserne om den finansielle gennemførelse
- bestemmelserne om overholdelsen af EF-politikkerne

d) bestemmelserne vedrørende kontrol af overholdelse af additionalitetsprincippet og en første evaluering heraf;

e) de bestemmelser, der påtænkes for at inddrage miljømyndighederne i gennemførelsen af det samlede programmeringsdokument;

f) de midler, der stilles til rådighed til den tekniske bistand, der er påkrævet i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen eller tilpasningen af de pågældende aktioner.

Artikel 3

1. Indeksreguleringen foregår på grundlag af følgende årlige fordeling af det samlede maksimale støttebeløb fra strukturfondene:

<i>mio. ECU (1997-priser)</i>	
1997	21,300
1998	24,850
1999	24,850
I alt	71,000

2. Til det samlede maksimale støttebeløb er tillagt et beløb på 5,944504 mio. ECU, der ikke skal indekseres yderligere, og som stammer fra ubrugte bevillinger under det korresponderende samlede programmeringsdokument for perioden 1994-1996.

Artikel 4

Støtten fra strukturfondene vedrørende det samlede programmeringsdokument udgør højst 76,944504 mio. ECU.

De nærmere bestemmelser om den finansielle støtte, herunder fondenes finansielle bidrag til felter og foranstaltninger, fremgår af den finansieringsplan og de gennemførelsesbestemmelser, der er en integreret del af det samlede programmeringsdokument.

Det forventede nationale finansieringsbehov, der ca. 97,805 mio. ECU for den offentlige sektor og 12,313 mio. ECU for den private sektor, kan delvis dækkes gennem EF-lån, særlig fra EIB.

Artikel 5

1. Den samlede disponible EF-støtte fordeles mellem strukturfondene på følgende måde:

— EFRU	62,386000 mio. ECU
— ESF	14,558504 mio. ECU.

2. De budgetmæssige forpligtelser vedrørende den første tranche er fastsat til:

— EFRU	14,811800 mio. ECU
— ESF	4,463100 mio. ECU.

Disse forpligtelser omfatter ikke de beløb, der vedrører foranstaltning 2.3; de dertil svarende forpligtelser vil blive indgået efter Kommissionens tjenestegrene har godkendt reglerne for gennemførelsen og administrationen af denne foranstaltning.

Forpligtelserne vedrørende de efterfølgende trancher fastsættes på grundlag af det samlede programmeringsdokuments finansieringsplan og tempoet i gennemførelsen.

Artikel 6

Fordelingen mellem strukturfondene og de nærmere bestemmelser om støtten kan senere variere som følge af tilpasninger, der under hensyntagen til de budgetmæssige muligheder og bestemmelser vedtages i henhold til proceduren i artikel 25, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 4253/88.

Artikel 7

EF-støtten vedrører udgifter i forbindelse med de aktioner, der er omfattet af det samlede programmeringsdokument, og for hvilke der i medlemsstaten er vedtaget retligt bindende bestemmelser og indgået forpligtelser for de fornødne finansielle midler senest den 31. december 1999. Udgifterne til de pågældende aktioner skal konteres senest den 31. december 2001.

Artikel 8

Det samlede programmeringsdokument skal gennemføres i overensstemmelse med EF-rettens bestemmelser, og navnlig traktatens artikel 6, 30, 48, 52 og 59 samt EF-direktiverne om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige kontrakter.

Artikel 9

Denne beslutning er underlagt bestemmelserne som er vedlagt til beslutning K (97) 1035/6.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1997.

På Kommissionens vegne

Monika WULF-MATHIES

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. januar 1998

om ændring af bilag II til Rådets direktiv 92/44/EØF

(EØS-relevant tekst)

(98/80/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni
1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb ⁽¹⁾,
senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
97/51/EF ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 7, stk. 3, i direktiv 92/44/EØF omhandler
ændring af direktivets bilag II med henblik på en tilpas-
ning til den tekniske udvikling og ændret efterspørgsel
på markedet under hensyntagen til udviklingen i de nati-
onale net;

på baggrund af et mandat fra Kommissionen, har Det
Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) vedtaget
Europæiske Telestandarder (ETS) for faste kredsløb, som
er udarbejdet på grundlag af anbefalinger fra Den Inter-
nationale Telekommunikationsunion (ITU);

der er ingen krav om, at teleselskaberne ophører med at
tilbyde eksisterende faste kredsløb;

i henhold til artikel 7, stk. 3, i direktiv 92/44/EØF har
Kommissionen forelagt ONP-udvalget udkastet til beslut-
ningen med henblik på en udtalelse efter proceduren i
artikel 10 i Rådets direktiv 90/387/EØF ⁽³⁾;

ændringen af bilag II til direktivet 92/44/EØF, som
vedtaget i denne beslutning, er i overensstemmelse med
udtalelsen fra ONP-udvalget —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilag II til direktiv 92/44/EØF erstattes af teksten i
bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger
for at efterkomme denne beslutning inden to måneder
efter dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers
Tidende*.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. januar 1998.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 165 af 19. 6. 1992, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 295 af 29. 10. 1997, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 192 af 24. 7. 1990, s. 1.

BILAG

»BILAG II

Fastlæggelse af et minimumssæt af faste kredsløb med harmoniserede tekniske specifikationer, jf. artikel 7

Type fast kredsløb	Tekniske specifikationer	
	Grænsefladespecifikation	Tilslutnings- og performansspecifikationer
Båndbredde til almindelig talekvalitet analog	2 tråds ⁽¹⁾ - ETS 300 448 ⁽³⁾ eller 4 tråds ⁽²⁾ - ETS 300 451 ⁽⁴⁾	2 tråds - ETS 300 448 ⁽³⁾ 4 tråds - ETS 300 451 ⁽⁴⁾
Båndbredde til særlig talekvalitet analog	2 tråds ⁽¹⁾ - ETS 300 449 ⁽⁵⁾ eller 4 tråds ⁽²⁾ - ETS 300 452 ⁽⁶⁾	2 tråds - ETS 300 449 ⁽⁵⁾ 4 tråds - ETS 300 452 ⁽⁶⁾
64 kbit/s digital ⁽⁷⁾	ETS 300 288 ETS 300 288/A1 ⁽⁸⁾	ETS 300 289
2 048 kbit/s digital ustruktureret ⁽⁹⁾	ETS 300 418	ETS 300 247 ETS 300 247/A1
2 048 kbit/s digital struktureret ⁽¹⁰⁾	ETS 300 418 ⁽¹¹⁾	ETS 300 419 ⁽¹²⁾

⁽¹⁾ Tilslutningskravene til terminaludstyr, som skal forbindes med disse faste kredsløb, er beskrevet i Fælles Teknisk Forskrift 15 (CTR 15).

⁽²⁾ Tilslutningskravene til terminaludstyr, som skal forbindes med disse faste kredsløb, er beskrevet i Fælles Teknisk Forskrift 17 (CTR 17).

⁽³⁾ Tidligere stillet til rådighed i overensstemmelse med ITU-T-anbefaling (tidligere CCITT-anbefaling) M.1040 (1988-udgaven) i stedet for ETS 300 448.

⁽⁴⁾ Tidligere stillet til rådighed i overensstemmelse med ITU-T-anbefaling (tidligere CCITT-anbefaling) M.1040 (1988-udgaven) i stedet for ETS 300 451.

⁽⁵⁾ Tidligere stillet til rådighed i overensstemmelse med ITU-T-anbefaling (tidligere CCITT-anbefaling) M.1020/M.1025 (1988-udgaven) i stedet for ETS 300 449.

⁽⁶⁾ Tidligere stillet til rådighed i overensstemmelse med ITU-T-anbefaling (tidligere CCITT-anbefaling) M.1020/M.1025 (1988-udgaven) i stedet for ETS 300 452.

⁽⁷⁾ Tilslutningskravene til terminaludstyr, som skal forbindes med disse faste kredsløb, er beskrevet i Fælles Teknisk Forskrift 14 (CTR 14).

⁽⁸⁾ I en overgangsperiode efter 31. december 1997 kan disse faste kredsløb stilles til rådighed på grundlag af andre grænseflader på basis af X.21 eller X.21 (bis) i stedet for ETS 300 288.

⁽⁹⁾ Tilslutningskravene til terminaludstyr, som skal forbindes med disse faste kredsløb, er beskrevet i Fælles Teknisk Forskrift 12 (CTR 12).

⁽¹⁰⁾ Tilslutningskravene til terminaludstyr, som skal forbindes med disse faste kredsløb, er beskrevet i Fælles Teknisk Forskrift 13 (CTR 13).

⁽¹¹⁾ Tidligere stillet til rådighed i overensstemmelse med ITU-T-anbefaling (tidligere CCITT-anbefaling) G.703, G.704 (bortset fra afsnit 5) og G.706 (cyclic redundancy checking) (1988-udgaven) i stedet for ETS 300 418.

⁽¹²⁾ Tidligere stillet til rådighed i overensstemmelse med relevante ITU-T-anbefalinger (tidligere CCITT-anbefalinger) i G.800-serien (1988-udgaven) i stedet for ETS 300 419.

For ovenstående typer faste kredsløb definerer de anførte specifikationer også nettermineringspunkterne (NTP), jf. de definitioner, der er fastlagt i artikel 2 i direktiv 90/387/EØF.*

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. januar 1998

om bemyndigelse af medlemsstaterne til at indrømme undtagelser fra visse bestemmelser i Rådets direktiv 77/93/EØF for kartofler, dog ikke til udplantning med oprindelse i New Zealand

(98/81/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 97/14/EF⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 1,

under henvisning til anmodning fra Det Forenede Kongerige, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter direktiv 77/93/EØF må kartofler, dog ikke til udplantning, med oprindelse i New Zealand principielt ikke føres ind i Fællesskabet på grund af risikoen for indslæbning af kartoffelsygdomme, der er ukendte i Fællesskabet;

efter oplysninger fra New Zealand er der god grund til at tro, at kartofler kan dyrkes i New Zealand under tilfredsstillende sundhedsbetingelser, og at der ikke for tiden er nogen kilder til indslæbning af eksotiske kartoffelsygdomme; New Zealand har desuden indført tilstrækkelige sundheds- og kvalitetsnormer i landets kartoffelavl;

efter betingelserne i punkt 25.2 i del A i afsnit I i bilag IV til direktiv 77/93/EØF, ud fra oplysninger fra New Zealand og på basis af international videnskabelig-teknisk litteratur er der ingen tvivl om, at New Zealand er fri for *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;

Det Forenede Kongerige har erklæret, at det kun i et begrænset tidsrum vil indføre kartofler, dog ikke til udplantning, med oprindelse i New Zealand;

Kommissionen vil påse, at New Zealand stiller alle de nødvendige tekniske oplysninger til rådighed, så plante-

sundhedssituationen med hensyn til kartoffelproduktionen i New Zealand kan bedømmes;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne bemyndiges til på de i stk. 2 nævnte betingelser at indrømme undtagelser fra artikel 4, stk. 1, i direktiv 77/93/EØF med hensyn til de forbud, der henvises til i del A, punkt 12, i direktivets bilag III for kartofler, dog ikke til udplantning med oprindelse i New Zealand.

2. Ud over de betingelser, der er fastsat i bilag I og II til direktiv 77/93/EØF for kartofler, skal følgende særlige betingelser være opfyldt:

- Kartoflerne må ikke være læggekartofler.
- Kartoflerne skal være avlet i New Zealand direkte af læggekartofler, der er certificeret under New Zealands certificeringsordning for læggekartofler, eller af læggekartofler, der er certificeret i en af medlemsstaterne og udelukkende er indført til New Zealand fra medlemsstaterne, eller af læggekartofler, der er certificeret i et andet land, hvorfra indførsel til Fællesskabet af kartofler til udplantning er tilladt efter direktiv 77/93/EØF.
- De skal være behandlet, så deres spireevne er blevet hæmmet, undtagen når det gælder nye kartofler.
- De skal være avlet i områder, der vides at være fri for *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival, og der må ikke have været iagttaget symptomer på *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival hverken på produktionsstedet eller i dets umiddelbare nærhed siden begyndelsen af en relevant periode.

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 87 af 2. 4. 1997, s. 17.

e) — De skal være avlet i områder, hvor *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith ikke vides at forekomme.

— De skal ved kontrol i vækstperioden og undersøgelser af knolde på alle vækststadier være fundet fri for *Graphognathus leucoloma* (Boheman) og tillige ved undersøgelser af knolde være fundet fri for ethvert tegn på *Graphognathus leucoloma* (Boheman).

— De skal ved kontrol i vækstperioden og undersøgelser af jord eller planteprøver være fundet fri for følgende skadegørere: *Globodera pallida* (Stone) Behrens, *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens, *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith og *Synchytrium endobioticum* (Schilbersky) Percival. Kommissionen skal have adgang til resultaterne af denne kontrol og disse undersøgelser efter anmodning.

f) De skal være håndteret med maskiner, som er forbeholdt disse kartofler, eller som er blevet desinficeret på passende måde, hver gang de har været brugt til andre formål.

g) De skal være pakket i nye sække eller i containere, som er blevet desinficeret på passende måde, og der skal på hver sæk eller container anbringes en officiel etiket med de oplysninger, der er anført i bilaget.

h) Inden kartoflerne udføres skal de renses for jord, blade og andet planteaffald.

i) Kartofler, der er bestemt for Fællesskabet, skal ledsages af et plantesundhedscertifikat, som er udstedt i New Zealand efter artikel 7 i direktiv 77/93/EØF på grundlag af den i direktivet nævnte undersøgelse og navnlig på grundlag af frihed for de skadegørere, der er nævnt i litra d) og e).

Certifikatet skal i rubrikken »Supplerende erklæring« være forsynet med angivelsen: »Denne sending opfylder betingelserne i beslutning 98/81/EF«.

j) Kartoflerne skal føres ind via indgangssteder, som er beliggende på en medlemsstats område, der gør brug af undtagelsen, og som er udpeget med henblik på denne undtagelse af den pågældende medlemsstat.

k) Inden kartoflerne føres ind i Fællesskabet, skal importøren officielt underrettes om betingelserne i litra a) til k); den pågældende importør skal i tilstrækkeligt god tid forinden give de officielle ansvarlige organer i importmedlemsstaten meddelelse om

indførslen, og denne medlemsstat oplyser omgående Kommissionen om indholdet af meddelelsen med angivelse af:

— materialetype

— mængde

— importdato og bekræftelse af indgangsstedet.

Importøren skal på importtidspunktet bekræfte oplysningerne i ovennævnte forhåndsmeddelelse.

l) Undersøgelserne i henhold til artikel 12 i direktiv 77/93/EØF skal foretages af de i direktivet nævnte officielle ansvarlige organer. Uden at kontrollen efter artikel 19a, stk. 3, andet led, første valgmulighed, derved tilsidesættes, skal Kommissionen træffe beslutning om, i hvilket omfang kontrollen efter direktivets artikel 19a, stk. 3, andet led, anden valgmulighed, skal integreres i kontrolprogrammet, jf. direktivets artikel 19a, stk. 5, litra c).

m) Medlemsstater, der gør brug af undtagelsen, skal hvis det er relevant, i samarbejde med importmedlemsstaten sikre, at der udtages mindst to prøver på 200 knolde af hver sending kartofler på 50 tons eller en del deraf, der er indført i henhold til denne beslutning, til officiel undersøgelse for *Pseudomonas solanacearum* efter den foreløbige EU-testordning for diagnosticering, påvisning og identifikation af *Pseudomonas solanacearum* og, for så vidt angår *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, efter EU-metoden til påvisning og diagnosticering af *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*; hvis der foreligger mistanke, skal partierne holdes adskilt under officiel kontrol og må først afsættes eller anvendes, når det er fastslået, at der ikke har været mistanke om eller er påvist tilstedeværelse af *Pseudomonas solanacearum* eller *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* ved disse undersøgelser

Artikel 2

Medlemsstaterne underretter ved den i artikel 1, stk. 2, litra k), første punktum, nævnte meddelelse de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvis de gør brug af bemyndigelsen. Inden den 1. juli 1998 giver de Kommissionen og de øvrige medlemsstater oplysninger om, hvor store mængder der er indført i henhold til denne beslutning, og forelægger samtidig en udførlig teknisk rapport om den officielle undersøgelse, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra 1). Kommissionen skal have tilsendt en kopi af plantesundhedscertifikaterne.

Artikel 3

1. Bemyndigelsen i artikel 1 gælder i perioden 15. januar 1998 - 30. april 1998.

2. Bemyndigelsen tilbagekaldes, hvis det konstateres, at betingelserne i artikel 1, stk. 2, har været utilstrækkelige til at hindre indslæbning af skadegørere eller ikke er blevet opfyldt.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

*BILAG***Oplysninger, der kræves på etiketten**

(jf. artikel 1, stk. 2, litra g))

1. Navnet på den myndighed, der udsteder etiketten
 2. Navnet på eksportørorganisationen, hvis dette kendes
 3. Angivelsen »Newzealandske kartofler, dog ikke til udplantning«
 4. Sort
 5. Produktionssted
 6. Størrelse
 7. Deklareret nettovægt
 8. Angivelsen »I henhold til EF-kravene 1998«
 9. Et mærke, der er påtrykt eller påstemplet på de newzealandske planteværnsmyndigheders vegne
 10. Et særligt kendetegn for partiet, fx en kode, et mærke eller en anden letlæselig angivelse udvendig på partiet
-